

Aftenposten

SORTE
MAND

Den
kræsnes
cigar

Nr. 269

Aftennummer

Lørdag 12te mai 1923

Aftennummer

64 nord

Husk den store Auktion i
Peik Chokoladefabrik
St. Halvardsgt. 28

Mandag den 14., Tirsdag den
15. og Onsdag den 16. ds.
hver Dag fra **Kl. 11 Form.**

Se forøvrigt Annoncen under
Auktioner. **Chr. Fossum.**

G. E. SIVERSON
Skredder
Dronningensgt. 26 Tlf. 1681

»Ukens Nyt«

koster til Amerika og utlandet
7 kr. pr. halvår.

Breidablik sanatorium
åpent hele aaret.
Byraerne. Postadr. **Breidablik.**

Skriften i sanden.

Passa la nave mia colma d'obblio
per aspro mare —
Petrea.

Nu driver saktelig vor baat paa havet
bort fra vor ungdomstid, den skjønne strand,
hvis siste palme blir om litt begravet
bakom den kveldsolrøde himmelrand.

Om baatens baug en rislen av smaa bølger
høres som stille, uophørlig graat,
mens uten ror og seil for stedse følger,
med strømmen bort, vor hjelpeløse baat.

Men saasom vinden end staar paa fra vesten,
hvor just nu sank bak hav det siste trø,
saa bæres blomsterduften hit av blæsten
ifra en strand, som vi ei mer kan se.

O elskte min, saa langveis maa vi drage
— ingensteds hen! — Snart bæres ingen duft
fra vaarens land, skjont det om aar og dage
vel staar som hildring i den tomme luft.

O elskte min, da blir det godt at mindes,
at paa den siden ubetraadte jord
av dine føtter og av mine findes
side om side smaa og store spor.

Og gaar vor baat tilbunds paa hundred favne,
bestaar vor kjærlighet: ti, slynget ømt
isammen, risset vi jo vore navne
paa stranden der — og alt, hvad vi har drømt.

Ja, fryd og haab og alt, hvad vi har levet,
troskap og kjærlighet, o elskte min,
har der med fingren vi i sanden skrevet. —
— Spar det, o brønding, spar det, regn og vind.

KRISTEN GUNDELACH.

Dampskibet "Heim"s
forsvinden.
Alt haab ute.

Den norske damper «Heim»
er nu ogsaa opført paa Lloyds
tapliste. Det at komme der er
gjærne den siste og endelige fast-
slaaen av, at nu er der ikke no-
get haab længer. «Aftenposten»
har allerede tidligere meddelt, at
skibet var savnet.

«Heim» tilhørte Jacobsen &
Aarvold, Kristiania, og maalte
1195 brutto registrert. Skibet.

2 nummer utkommer
idag av Aftenposten
nummer 268 og 269.

som førtes av kaptein Schjøttel-
vig og hadde 18 mands besæt-
ning, forlot Cardiff 21de februar
med en ladning kul for Barcelo-
na. Siden har man intet hørt
fra det. Dagen efter «Heim»s
avreise var veiret slik, at dam-
peren «Cragside» kom tilbake til
Portland Harbour som følge av
en sterk, sydvestlig storm og se-
nere drev ned paa moloen.

Stor formuesnedgang.

Formuen i Mørebygdene er siden
1921 gaat ned med 23 millioner kro-
ner. I byene er nedgangen i samme
tidrum 30 millioner kroner.

Paa T. Torsteinsons utstilling
i Kunstnerforbundet har Bergens bil-
degalleri kjøpt «Brønden». Utstillin-
gen er nappen siste dag tirsdag.

Fryktelig eksplosion i Trondhjem inat.

Et lager av skytebomuld i Kristiansten fæstning antændes og sprænger
en stor del av søndre bastion i luften.

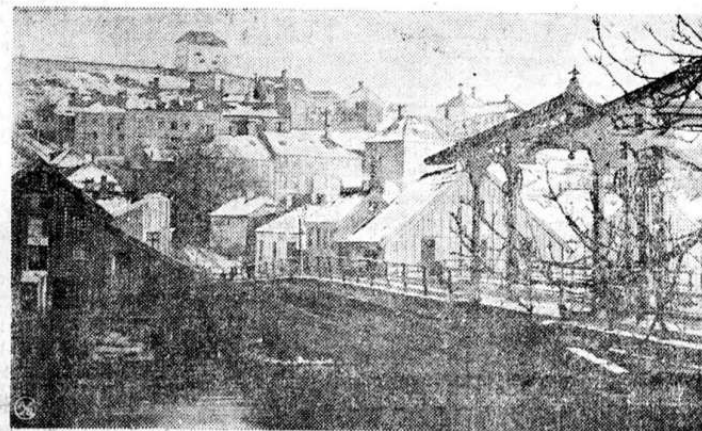
En regn av sten og jord volder store ødelæggelser i bebyggelsen nedenfor fæstningen.

En dame dræpt i sin seng. — Flere andre saaret.

Specialtelegrammer til «Aftenposten».

Kristiansten. Efter tegning av S. Segeleke.

Bydelen nedenfor Kristiansten. Øverst tilvenstre fæstningen.

Fra Trondhjem melder «Aftenposten» korrespondent:

Ved 4-tiden inat blev byen paa det uhyggeligste alarmert ved en serie eksplosioner oppe fra Kristiansten fæstning. Mens solen holdt paa at staa op, steg der pludselig, efter et øienvindes ut-sagn, en røksøile op fra fæstningens nordre bastioner. Røksøilen fulgtes av et dumpt brak, nok et, tre—fire stykker ialt, indtil eksplosionen endte i et kraftig tordenskrall, og røken veltet nedover mot barakkekolonien, som omgir fæstningen.

Paa fæstningen gik to vaktposter sin runde. En av disse opdaget, at røk sivet ut av en dør paa indsiden av muren. Han løp til for at prøve at slukke den brand, som øiensynlig maatte være der. Døren var imidlertid laast, og han drog bajonetten for at prøve at bryte den op. Han hadde saavidt faat et gløt, som var stort nok til at kikke ind, da den første eksplosion indtraf. Den var ikke kraftigere, end at han slap fra det med brandsaar og nogen rifter i ansiktet. Han løp bort for at varsle brand, og var paa vei tilbake igjen, da neste eksplosion kom. Heldigvis var han ikke kommet nærmere, end at han slap noksaa uskadt ogsaa fra denne. Nu fulgte eksplosion paa eksplosion, og da røken drev væk, var hele strøket omkring det tydeligste spor av en vældig ødelæggelse.

En stor del av den flere meter

høje bastion er revet væk. Sten og jord er slynget utover, tak, vægger og vinduer i barakkekolonien har gapende huller efter store sten, og oppe paa selve fæstningen bæres kasemattene og bygningene tydelig merke efter stembombardementet. Langt nede i byen vidner knuste vinduer om eksplosionens kraft.

Desværre viser det sig, at eksplosionen ikke har været saa ufarlig, som man skulde tro efter vaktpostens mirakuløse redning. Nede i barakkekolonien krævet den et menneskeliv, idet en kvinde i 30—40 aars alderen blev dræpt. Hendes navn er Charlotte Sustad. En sten rev hodet av hende.

En anden kvinde har faat sit ene ben saa stygt skadet, at det maa amputeres. En hel del personer har forøvrigt faat større eller mindre kvæstelser, men ingen av dem er alvorlig saaret.

Om aarsaken til ulykken er det endnu vanskelig at si noget bestemt. Lokalkjendte folk deroppe fortæller imidlertid, at den dør, som vaktposten saa røken trænge ut fra, førte ind til et litet rum i muren, omtrent en favn i firkant og temmelig dypt, og en slags trappe førte ned til bunden av rummet. Med utenverdenen stod rummet i forbindelse bare gjennom en avløpskanal, som mundet ut paa utsiden av muren omtrent halvanden meter over ter-

rænet. I dette rum skal der en gang i krigsaarene (antagelig i 1915), være blit lagret endel sprængstof, som siden formodentlig er blit glemt. At sprængstoffene gjennom ventilen kan være antændt utenfra, er der vel nogen sandsynlighet for, men man gjetter vel riktigst ved at anta selv-antændelse som aarsak til den uhyggelige katastrofe.

Et senere telegram bringer følgende nærmere enkeltheter om den uhyggelige ulykke:

Paa Kristiansten fæstning opbevares endel ammunition, saakaldt skytebomuld, i en kasemat under fæstningsvolden. Den blev lagret der i 1911, og man har ikke merket nogensomhelst ulempe

ved denne opbevaring i alle disse aar.

Inat ved 4-tiden merket en av vaktmestene — der patruljerer to — at det begynde at ryke fra en av kasemattene. Røken trængte ut fra en liten aapning ved siden av døren. Vaktposten forsøkte straks at aapne døren, men det lyktes ikke. Tilslut fik han dog hele dørkarmen løs, og der trængte da en masse røk ut av rummet, hvorpaa der fulgte en liten eksplosion.

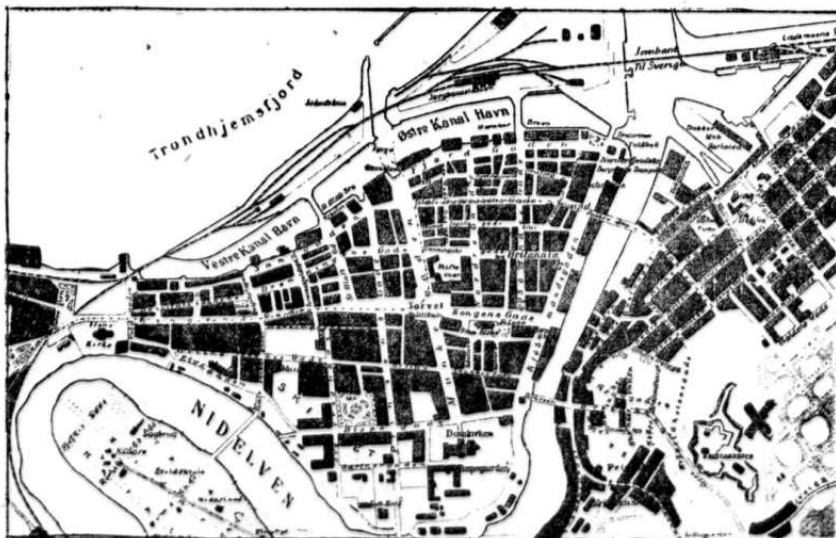
Vaktposten løp da væk fra stedet for at slaa alarm. Og dette reddet antagelig hans liv. En kort stund efter fulgte nemlig en voldsom eksplosion, som rev ned en del av fæstningsmuren og sendte jord og sten tilveirs i en svaer høide. Stenblokker saa store, at en mand neppe kan løfte dem, blev slynget flere hundre meter avsted.

Med eksplosionen fulgte et saa voldsomt brak, at saa at si hele byen blev vækket. Man styrtet til vinduene og fik se vældige røkskyer fra Kristiansten. Tilslut strømmet i massevis til fæstningen.

Desværre medførte eksplosionen ogsaa tap av menneskeliv. En frue i 30-aarsalderen, Charlotte Sustad, som sammen med sine to barn i 10- og 12-aars alderen bodde i 2den etage i general Bøddes gate 6, blev dræpt av en sten, som kom gjennom vinduet. Han fik hodet slitt av kroppen, mens hun laa i sengen. Derimot kom ingen av barnene tilskade.

Stener fór ogsaa paa andre steder gjennom ruter eller trangte gjennom tak, hvorved to—tre andre kom tilskade og er bragt til sykehus. Deres tilstand skal imidlertid ikke være alvorlig.

Hvorledes ulykken er opstaaet,

Kart over Trondhjem.

Kristiansten fæstning nederst tilhøire.